www.newwisdomministries.com

ஞானஒலி

தன் வீரமே தன் மானம்

ஞானம் 07 - ஒலி 18 - 05.05.2024

தன்னிகரற்ற தன்மானம்

தலையங்கம்

அருட்பணி.இ.சைமன் பீட்டர்,
ஆசிரியர் – ஞான ஒலி

இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமான எனதருமை சகோதர, சகோதரிகளே உங்கள் அனைவருக்கும் என் அன்பான நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தனிமனிதனின் வளர்ச்சியே இச் சமூகத்தின் முழுப்பரிணாம வளர்ச்சி என்பதுதான் மாபெரும் உண்மை. அதேபோல தனிமனிதனின் வீழ்ச்சியும் சமூகத்தின் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாகவும் அமைகின்றது என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

அதே வேளையில் தனிமனிதன் தனித்து வாழ்ந்திடவும் முடியாது. ஏனென்றால் அவன் சமூகத்தின் தவிர்க்கப்பட முடியாத அங்கமானாலும் அவன் தனித்து சமூகத்திலிருந்து பிரிந்தும் வாழ முடியாது. தனிமனிதன் என்னதான் சமூகத்தின் அங்கமாக இருந்தாலும், ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் அவனளவில் முழுமையாக வாழ வேண்டும். அவனின் பங்களிப்பும், அவனின் இயக்கமும் முழுமையாகவும் இருக்க வேண்டும். அவன் வாழ அவனே அனைத்திலும் இயங்கியாக வேண்டும். அவனுக்காக எந்த ஒரு சக உயிரும் வாழ முடியாது, அது அவனது தந்தையோ, தாயோ, நண்பனே அவனுக்கு உயிருக்கு உயிராக யார் இருந்தாலும் அவர்களும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

பிறரின் உழைப்பிலே ஒருவன் வாழ்வது அவனுக்கு இழிவைத் தரும். அவனை இந்தச் சமூகம் அதிர்ஷ்டக்காரன் என்று சொன்னாலும் அவனை இழிவாய்த்தான் நினைக்கும். அதனால் தான் ஒரு தமிழ் சினிமாப் பாடலாசிரியர், உழைத்து வாழவேண்டும். பிறர் உழைப்பில் வாழ்ந்திடாதே என்று சொல்வது சமூகத்தின் குரலாகத்தான் உள்ளது.

பெற்றோர்கள் தங்களின் பிள்ளைகளுக்காக அளவுக்கதிகமாக சொத்துக்களைச் சேர்த்து வைப்பவர்கள் அவர்களை அறியாமல், தங்களின் பிள்ளைகளின் தலைமேல் நெறுப்பைச் சேர்த்து வைக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். பிறரின் உழைப்பில் வாழ்பவர்கள் சுகபோக வாழ்வைத்தான் வாழ்வார்கள். எல்லா வசதிகளோடும், ஆடம்பரங்களோடும் சுகபோகமாய் வாழ்பவர்கள் வறுமையை நோக்கித்தான் வாழ்வார்கள்.

குந்தித் தின்றால், குன்றும் கரைந்து போகும், குலமும் குட்டிச் சுவராகும் என்று நம் கிராமத்தில் சொலவடையொன்றைச் சொல்வார்க்ள. மூன்றாம் தலைமுறை சொத்தை அழிக்கும் என்று சொல்வார்கள். இரண்டாம் தலைமுறையின் படாடோபத்தின் வாரிசாக மூன்றாம் தலைமுறை முளைக்கும். அது வாழையடி வாழையாக சோம்பேறித் தலைமுறையாக, பிறருழைப்பில் வாழும் ரெண்டும் கெட்டான் தலைமுறையாக எழுந்து வீழும் என்றும் சொல்வார்கள். ஆனால், அந்த

மூன்றாம் தலைமுறை விவேகத்தோடு முந்தைய தலைமுறைச் சொத்தைக் காப்பாற்றிவிட்டால், அது ஏழு தலைமுறைவரைக்கும் காப்பாற்றப்படும் என்று சொல்வார்கள்.

விவேகமான, புத்திசாலியான பெற்றோர், தங்களின் தலைமுறைக்குச் சொத்து சேர்த்து வைக்கும்போதே, அந்தச் சொத்தைக் காப்பாற்றக்கூடிய தலைமுறையின் தகுதியையும் பல தலைமுறைக்கும் நீடிக்கும் வகையில், பொறுப்புணர்வைக் கற்றுத் தருவார்கள். அதன்படி அவருக்குப்பின் வரும் தலைமுறைகள் அந்த சொத்தினால் வாழ்வதைவிட, அந்தச் சொத்தைக் காக்கும் காவலர்களாக, விவரமானவர்களாக பிறருழைப்பில் வாழாது, தங்கள் உழைப்பில் வாழும் உன்னதமானவர்களாக வாழ்வார்கள்.

அதுதான் அந்தந்தத் தலைமுறைக்குக் கிடைக்கும் கௌரவம் என விளக்கும் ஒரு நிகழ்வை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

நம் பழம்பெரும் நகைச்சுவை நடிகர் திரு.என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் அவர்கள் மிகச்சிறந்த கொடை வள்ளல் என்ற பெயர் பெற்றவர். தனக்கு மிஞ்சிததான் தானம் என்பதற்கு மாறாக, தனக்கு இல்லை என்றாலும் கொடுக்கும் குணம் கொண்டவர். அவரது நண்பர்கள், உங்கள் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்திற்கு எதையும் சேர்த்து வைக்காமல், அனைத்தையும் வாரி வழங்குவது நல்லதல்ல என்று அடிக்கடி அவருக்கு அறிவுரை கூறுவர். அதற்கு அவர் ஒரு கதை சொன்னார்.

ஒரு பெரிய செல்வந்தரின் மகனின் மனைவி சாப்பாடு சமயம் வந்ததும். அவரது கணவர் மற்றவரோடு அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, அவரது மனைவி தன் கணவனிடம், சீக்கிரம் பழையது சாப்பிட வாருங்கள் என்று கூறுவார். ஆனால் அவர் சாப்பாட்டு மேசைக்குப் போனால், சுடச்சுட விதவிதமான உணவுகளை அவர் அடுக்கி வைத்திருப்பார். இவ்வாறு அவரது மனைவி அவரை எப்போது சாப்பிடக் கூப்பிட்டாலும், அவர் பழையது சாப்பிட வாருங்கள் என்று அழைப்பார். இவ்வாறு அவர் கணவனை சாப்பிட அழைத்தபோது, அவர் தன் மனைவியைப் பார்த்து, என்ன இது என்னை எப்போது சாப்பிடக் கூப்பிட்டாலும், பழையது சாப்பிட வாருங்கள் என்று அழைக்கிறாய், ஆனால், நீ எனக்குப் பரிமாறுவதோ, விதவிதமான பல உணவுகள்.மற்றவர் என்னை என்ன நினைப்பார்கள்? இவன் கஞ்சப் பையன், இவ்வளவு வசதியிருந்தும் இவன் பழையதைச் சாப்பிடுகிறானே, அவனது மனைவியையும் இப்படி கொடுமைப்படுத்துகிறானே என்றுதானே கேவலமாக நினைப்பார்கள்?

இப்படி எனக்குக்கெட்ட பெயர் வருமாறு நடந்துகொள்வது சரியா? என்று கேட்டான். அதற்கு அவரது மனைவி, நீங்கள் உங்கள் அப்பா சம்பாதித்து வைத்த சொத்தை வைத்துத்தானே இவ்வளவு விதவிதமாக சாப்பிடுகிறீர்கள். அதனால், உங்கள் அப்பா சம்பாதித்து வைத்த பழைய சொத்தை வைத்துத்து சாப்பிடுவதால்தான் பழையதைச் சாப்பிட வாருங்கள் என்றேன்.

ஒருவேளை நீங்கள் கடுமையாக உழைத்து உங்கள் சம்பாத்தியத்தில் சமைத்துச் சாப்பிட்டால், வாருங்கள், புதுச் சாப்பாடு சாப்பிடலாம் என்று அழைத்திருப்பேன் என்று சொன்னார். அப்போதுதான், அவன், தனது அப்பாவின் சொத்தை வைத்து சாப்பிடும் கேவலமான நிலையை உணர்ந்தான். அதன்பிறகு, அவன் உழைத்து சம்பாதித்துச் சாப்பிட்டான் அவனது மனைவியும் அதைக் குறித்து பெருமைப்பட்டாள்.

இந்தக் கதையைச் சொல்லிவிட்டு, என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் அவர்கள், என் பிள்ளைகள் நான் சேமித்து வைத்த சொத்தில் பழையதை சாப்பிட்டு அவமானத்தில் தன்மானமில்லாமல் வாழ்வதை நான் விரும்பவில்லை. என் பிள்ளைகள் தாங்கள் உழைத்துச் சம்பாதித்ததில் சாப்பிட வேண்டும். அதுதான் அவர்களுக்குப் பெருமை. அதோடு அவர்கள் தன்மானத்தோடு தலைநிமிர்ந்து வாழ்வதுதான் அவர்களுக்கும் பெருமை எனக்கும் என் தலைமுறை குறித்து மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் கிடைக்கும் ன்றாராம்.

மனிதருக்குத் தன்மானம் மிகப்பெரியது. மற்றவரின் உதவியில் வாழ்வது, அவமானகரமானது. கொடுப்பவருக்கு எப்போதும் பெறுபவர் மட்டம். ஒருமுறை ஒருவரிடம் கையேந்து உதவி பெற்றுவிட்டால், அதன் பிறகு அவர்கள் பெற்றவரை தரக்குறைவாக நடத்துவார்கள். தங்களின் விருப்பப்படி நடக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை விதிப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் கொடுத்தவர்களுக்கு அடிமையாகக் கூனிக்குறுகி வாழ வேண்டிவரும்.

கடனோடு ஆடம்பரமாக வாழ்வதைவிட, கடனில்லாமல், மனநிறைவுடன் வாழ்வது சிறந்தது. பெருஞ் செல்வம் செருக்கைத் தரும். எளியவரை ஏளனம் செய்வர். அதனால்தான் மதியாதார் தலைவாசல் மிதியாதே என்று சொன்னார்கள் நம் முன்னோர்கள். ரோசத்தோடும், சூடு சொரணையோடும் வாழு என்றார்கள் பெரியோர். தன்மானம் முக்கியம்.

விவிலியம் அறிவோம்

ஆயி; நகரத் தோல்வியும் வெற்றியும்

ஆயி நகரத் தோல்விக்கும் வெற்றிக்கும் பின்னணியாக ஆக்கானின் பாவம் அமைந்துள்ளது. ஆக்கான் என்பவன் அழிவுக்குரியவற்றிலிருந்து சிலவற்றைக் கவக்ஷிந்து கொண்டான். இஸ்ரயேல் மக்கள் மீது ஆண்டவக்ஷி சினம் மூண்டது என யோசுவா 7 வது பிரிவு முதல் சொற்றொடரிலேயே வாசிக்கிறோம். தொடக்கத்திலேயே ஒரு கேள்வி நம்முள் எழுகிறது. ஒரு தனிமனிதன் செய்த தீய செயலுக்காக ஆண்டவக்ஷி ஏன் இஸ்ரயேல் மக்கள் மீது சினம் கொள்கிறாக்ஷி? தனிமனிதன் செய்யும் பாவத்திற்குத் தனிமனிதனையே தண்டிக்கலாமே? ஏன் ஒரு சமூகத்தைத் தண்டிக்கவேண்டும்? பண்டைய மேற்காசிய நாடுகளில் ஒருவனின் அடையாளம் அவன் சாக்ஷிந்திருக்கும் குழுவோடு அல்லது குலத்தோடு தொடக்ஷிபுடையதாக இருந்தது. ஒருங்கிணைந்து வாழ்தல் மற்றும் ஒருவக்ஷி ஒருவரைச் சாக்ஷிந்திருத்தல் ஆகியவை சிறப்பு விழுமியங்களாகக் கருதப்பட்டன. ஒவ்வொரு குழுவும் ஒரு தொகுப்பாக இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் ஒரு தனிமனிதனின் செயல்பாடுகள் குழுவின் செயல்பாடுகளாகவே பாக்ஷிக்கப்பட்டன. ஒரு இஸ்ரயேலக்ஷி பாவம் செய்யும்போது ஒவ்வொரு இஸ்ரயேலரும் அதில் பங்குபெற்றாக்ஷிகள். சுமூகப்பாக்ஷிவை மட்டுமல்ல உடன்படிக்கை உறவின் காரணமாகவும் குழுவிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் பொறுப்பேற்கவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. உடன்படிக்கைக்கான சட்டங்கள் தனிமனித அறச்செயல்களுக்கு வழிகாட்டுகின்றன; தனிமனிதக்ஷிகள் எப்படி வாழவேண்டும்? எப்படிப்பட்ட விழுமியங்களைப் பின்பற்றவேண்டும்? என்பதைக் கூறுகின்றன. ஆனால் தனிமனிதக்ஷிகள் தவறு

செய்யும்போது அது குழுவின் தவறாகக் கருதப்படுகிறது. இஸ்ரயேல் மக்களுள் ஒருவக்ஷி செய்யும் தவறு அனைவரின் தவறாகப் பாக்ஷிக்கப்படுகிறது. இது உடன்படிக்கை உறவில் பாதிப்பை உருவாக்குகிறது.

ஆக்கான் பற்றிய கதை தொடக்கத்தில் ஒரு தனிக்கதையாக இருந்திருக்கலாம் என அறிஞக்ஷிகள் கருதுகின்றனக்ஷி. ஒரு தனிமனிதனின் கீழ்ப்படியாமை எவ்வாறு இஸ்ரயேல் மக்களுக்குத் தோல்வியைக் கொண்டுவருகிறது என்பதைக் கூறுவதாக இக்கதை உள்ளது (7:1-9). பாவம் செய்தவன் தனது பாவத்திற்காக அவனது உயிரையும், அவனது குடும்பத்தினரின் உயிரையும் விலையாகக் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது (7:16-24). அதன்பிறகுதான் அந்தக் குற்றம் நீக்கப்படுகிறது. இந்த நிகழ்வு தொடக்கத்தில் வேறு ஒரு சூழ்நிலையில் நடந்ததாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் காலப்போக்கில் ஆயி நகரத் தோல்வியுடன் தொடக்ஷிபு படுத்திப் பாக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கலாம். தீமை செய்பவக்ஷிகள் கண்டிப்பாகத் தண்டிக்கப்படுவக்ஷி என்ற இணைச்சட்ட ஆசிரியரின் கருத்துடன் இக்கதை கூறும் கருத்து ஒத்துப்போகின்றது. ஆயி நகரின் மீது போக்ஷிதொடுக்குமுன் யோசுவா நகரை உளவு பாக்ஷிப்பதற்காக ஒற்றக்ஷிகளை அனுப்புகிறாக்ஷி. அவக்ஷிகளும் சென்று நகரை உளவு பாக்ஷித்து வருகிறாக்ஷிகள். அவக்ஷிகள் யோசுவாவிடம் ஆயி நகரில் வசிப்பவக்ஷிகள் ஒருசிலரே; எனவே எல்லாப் போக்ஷிவீரக்ஷிகளையும் அனுப்பவேண்டாம். இரண்டாயிரம் அல்லது மூவாயிரம் பேக்ஷி சென்றால் போதும்; நகரை நாம் எளிதில் கைப்பற்றி விடலாம் என அறிவுரை கூறுகின்றனக்ஷி. யோசுவா அவக்ஷிகளின் அறிவுரைக்குச் செவிசாய்க்கிறாக்ஷி. அவக்ஷிகள் கூறியபடி மூவாயிரம் போக்ஷிவீரக்ஷிகளை ஆயி நகரைக் கைப்பற்றுவதற்காக அனுப்புகிறாக்ஷி. ஆனால் அவக்ஷிகள் எதிக்ஷிபாக்ஷித்த முடிவு கிடைக்கவில்லை. ஆயி நகர மக்களால் இஸ்ரயேல் போக்ஷிவீரக்ஷிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு விரட்டியடிக்கப்படுகின்றனக்ஷி. இஸ்ரயேல் போக்ஷி வீரக்ஷிகளில் முப்பத்தாறு பேக்ஷி கொல்லப்படுகின்றனக்ஷி. இஸ்ரயேல் மக்களின் முதல் தோல்வியிது (7:4-5). ஏன் இந்தத் தோல்வி? யோசுவாவால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்தத் தோல்வி அறநெறி பாக்ஷிவையில் பாக்ஷிக்கப்படுகின்றது. யோசுவாவினால் இந்தத் தோல்வியை விளக்கமுடியவில்லை (7:6-9) ஆனால் யாவே ஆண்டவக்ஷி அறநெறிகளைப் பின்பற்றாததால் ஏற்பட்ட தோல்வியாக விளக்குகின்றாக்ஷி (7:10-15). இஸ்ரயேல் மக்கள் அழிவுக்குரியவற்றிலிருந்து திருடிவிட்டனக்ஷி, எனவே அவக்ஷிகள் அழிவுக்கு உரியவக்ஷிகள் ஆகிவிட்டனக்ஷி என விளக்குகின்றாக்ஷி. ஒருவக்ஷி செய்த

தவறு எல்லோரும் தண்டனை பெறுவதற்குக் காரணமாகி விட்டது. இந்தப் பாவத்தை மக்கள் நடுவிலிருந்து அகற்றினால்தான் அவக்ஷிகளுக்கு வெற்றி கிடைக்கும். எனவே மக்கள் அனைவரும் தங்களைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் (7:13). அதன்பின் அழிவுக்குரியவற்றைத் திருடியவன் மக்கள் நடுவினின்று ஒழிக்கப்படவேண்டும். அதன்பிறகுதான் வெற்றி கிடைக்கும்.

அழிவுக்குரியவற்றிலிருந்து திருடியவனைக் கண்டுபிடிக்கும் படலம் தொடங்குகிறது. குலம், குடும்பம், வீடு, தனிமனிதக்ஷிகள் என சீட்டு போட்டு பாக்ஷிக்கப்படுகிறது. இறுதியில் யு+தா குலத்தைச் சாக்ஷிந்த ஆக்கான் என்பவன் அழிவுக்குரியவற்றிலிருந்து சில பொருள்களைத் திருடியதாகக் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறான் (7:16-23). ஆக்கான் தான் திருடியதை ஒத்துக்கொள்கிறான். ஆக்கான் திருடிய பொருள்கள் அனைத்தும் அவனிடமிருந்து மீட்கப்படுகின்றன. அழிவுக்குரியவற்றிலிருந்து திருடியவன் அழிக்கப்படவேண்டும்; அத்தோடு அவனைச் சாக்ஷிந்தவக்ஷிகளும் அழிக்கப்படவேண்டும். எனவே ஆக்கான், அவனது குடும்பத்தைச் சாக்ஷிந்தவக்ஷிகள் அனைவரும் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு கல்லால் எறிந்து கொல்லப்படுகின்றனக்ஷி. அவக்ஷிகளின் உடைமைகள் அனைத்தும் தீக்கிரையாக்கப்படுகின்றன. இஸ்ரயேல் மக்கள் அனைவரும் அவக்ஷிகள் மீது கல்லெறிந்து அவக்ஷிகள் இறப்பதற்குக் காரணமாகின்றனக்ஷி. ஒரு சமூகமாக இணைந்து தண்டனை கொடுப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணம் ஒன்று உண்டு. பாவம் ஒரு தொற்றுநோயாகப் பாக்ஷிக்கப்படுகிறது. எவ்வாறு ஒரு தொற்றுநோய் சமூகத்தில் பரவி பலரையும் பாதிக்கிறதோ அதைப்போல பாவமும் சமூகத்தைப் பாதிக்கிறது. எனவே பாவத்தை அழிப்பதற்கு அனைவரும் ஒன்றுபடவேண்டும் என்ற சிந்தனை இதன் பின்னணியில் இருக்கிறது. ஆக்கானுடன் சேக்ஷிந்து அவனது குடும்பத்தினரும் கல்லால் எறிந்து கொல்லப்படுவது ஒருவன் செய்யும் குற்றத்தில் குடும்பத்தினரும் பங்கு பெறுகின்றனக்ஷி என்பதைக் காட்டுவதாக உள்ளது. ஆக்கான் கொல்லப்பட்ட இடத்தில் ஒரு கற்குவியல் நினைவுச் சின்னமாக எழுப்பப்பட்டுள்ளது. ஆக்கான் கல்லால் எறிந்துகொல்லப்பட்ட இடம் ஆக்கோக்ஷி பள்ளத்தாக்கு என அழைக்கப்படுகிறது. ஆக்கோக்ஷி என்ற சொல்லுக்கு துன்பம் என்பது பொருள். புஸ்ரீற்காலத்தில் ஆக்கோக்ஷி பள்ளத்தாக்கு பென்யமின் மற்றும் யு+தா குலங்களின் நிலப்பரப்புகளின் எல்லையாக அமைந்தது.

எரிகோ நகரைக் கைப்பற்றுவதற்கு இராணுவம் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் ஆயி நகரம் இராணுவ வலிமையாலும், சிறப்பான போக்ஷித்திட்டங்களாலும் கைப்பற்றப்படுகிறது. இஸ்ரயேல் போக்ஷிவீரக்ஷிகள் பதுங்கியிருந்து

தாக்குதல் புரிந்து ஆயி நகரைக் கைப்பற்றுகின்றனக்ஷி. ஆக்கானும் அவனைச் சாக்ஷிந்தவக்ஷிகளும் கொல்லப்பட்டதால் இஸ்ரயேல் மக்கள் நடுவில் இருந்த பாவம் அகற்றப்படுகிறது. மக்களும் போக்ஷிவீரக்ஷிகளும்; தூய்மையாக்கப்படுகிறாக்ஷிகள். இப்போது ஆண்டவக்ஷி யோசுவாவிடம் ஆயி நகரை வெற்றிகொள்வதற்கான வழிமுறைகளைக் கூறுகின்றாக்ஷி. ஆயி நகரைக் கைப்பற்றும்போது எரிகோ நகக்ஷி அழிக்கப்பட்டதைப்போல ஆயி நகருக்கும் செய்யப்படவேண்டும். அங்குள்ள ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் அனைவரும் கொல்லப்படவேண்டும். ஆனால் அங்கு வாழும் கால்நடைகளையும் ஏனைய உடமைகளையும் கொள்ளைப் பொருள்களாக இஸ்ரயேல் மக்கள் எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆண்டவக்ஷி அனுமதிக்கின்றாக்ஷி (8:1-3). ஆயி நகரை வெற்றிகொள்வதற்கு யோசுவா முப்பதாயிரம் படைவீரக்ஷிகளை தேக்ஷிந்தெடுத்து இரவிலேயே நகருக்கு வெளியில் பதுங்கியிருப்பதற்காக அனுப்புகின்றாக்ஷி. அதன்பின் அவருடன் ஐயாயிரம் போக்ஷி வீரக்ஷிகளுக்கு மேல் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. போக்ஷிவீரக்ஷிகளின் எண்ணிக்கை மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்று என பல அறிஞக்ஷிகளும் கருதுகின்றனக்ஷி. யோசுவாவால் நகருக்கு வெளியே அனுப்பப்பட்ட போக்ஷி வீரக்ஷிகள் வெளியில் சென்று பதுங்கியிருக்கின்றனக்ஷி. யோசுவாவும் அவருடன் இருந்த போக்ஷிவீரக்ஷிகளும் தங்களின் சூழ்ச்சியால் ஆயி நகர வீரக்ஷிகளை நகருக்கு வெளியே வரச்செய்கின்றனக்ஷி. நகரத்தில் உள்ளவக்ஷிகளில் பெரும்பாலானவக்ஷிகள் வெளியே இழுக்கப்பட்டதும் மறைவாக பதுங்கியிருக்கும் இஸ்ரயேல் வீரக்ஷிகள் ஆயி நகருக்குள் புகுந்து அங்குள்ளவக்ஷிகளைக் கொன்று நகரைத் தீக்கிரையாக்கவேண்டும் (8:3-9) என்பதுதான் திட்டமாக இருந்தது.

அனைத்தும் திட்டமிட்டபடியே நடக்கிறது (8:10-15). யோசுவா ஈட்டியைத் தூக்கிப் பிடித்தவாறு நிற்கிறாக்ஷி. இஸ்ரயேல் போக்ஷிவீரக்ஷிகள் ஆயி நகருக்கு எதிராகப் போரிடுகின்றனக்ஷி. யோசுவா ஈட்டியைத் தூக்கிப் பிடித்தவாறு நிற்பது அமலேக்கியக்ஷிகளுக்கு எதிரான போரில் மோசே கைகளை உயிக்ஷித்தி நிற்பதை நம் கண்முன்னே கொண்டுவருகிறது. இந்த அடையாளம் ஆண்டவருடைய வல்லமையால் இந்த வெற்றி கிடைத்தது என்பதற்கு அடையாளமாகவும் உள்ளது. ஆயி நகரம் கைப்பற்றப்பட்டு தீக்கிரையாக்கப்படுகிறது. அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் அனைவரும் கொல்லப்படுகின்றனக்ஷி. கொள்ளைப் பொருள்களை இஸ்ரயேல் மக்கள் வைத்துக்கொள்கின்றனக்ஷி. ஆயி நகரின் அரசன் சிறைபிடிக்கப்பட்டு தூக்கிலிடப்படுகிறான். கதிரவன் மறையும்வரை தூக்கில் தொங்கவிடப்பட்ட ஆயி நகர

அரசனின் உடல் இறக்கப்பட்டு கற்களால் மூடப்படுகிறது. அவனது உடலை மூடிநிற்கும் கற்குவியல் ஆயி நகரை இஸ்ரயேல் மக்கள் கைப்பற்றியதன் நினைவுச் சின்னமாக உள்ளது. பண்டைய ஆயி நகரில் நடத்தப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகள் எரிகோ நகரில் நடத்தப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளைப் போலவே சில குழப்பங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. அகழ்வாராய்ச்சி முடிவுகளின்படி ஏறக்குறைய கி.மு. 2000 வது ஆண்டவளில் ஆயி நகரம் முழுவதுமாக அழிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. அதன்பின் கி.மு. 1200 வது ஆண்டிலிருந்து ஏறக்குறைய இரண்டு நூற்றாண்டுகள் காலத்திற்கு அங்கே மக்கள் புதிய குடியிருப்புகளை உருவாக்கி வாழ்ந்திருக்கிறாக்ஷிகள் எனத் தெரிகிறது. இந்த குடியிருப்புகள் இஸ்ரயேல் மக்களின் குடியிருப்புகளாகவே, குறிப்பாக பென்யமின் குலத்தைச் சாக்ஷிந்தவக்ஷிகளின் குடியிருப்புகளாகவே இருக்கவேண்டும் என அறிஞக்ஷிகள் கருதுகின்றனக்ஷி. யோசுவா நூலில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள இந்த வெற்றிக்குறிப்புகள் பிற்காலத்தில் நினைவுகளில் இருந்த போக்ஷிகள், வெற்றிகள், இடங்களின் பெயக்ஷிகள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது.

ஆயி நகரம் கைப்பற்றப்பட்டபின் யோசுவாவின் தலைமையில் ஒரு சடங்கு நடைபெறுகிறது. இச்சடங்கு மோசேயின் கட்டளைகளை மனதில் நிறுத்தி செய்யப்பட்டதாக இருக்கலாம் என அறிஞக்ஷிகள் கருதுகின்றனக்ஷி. இந்தச் சடங்கு இணைச்சட்ட மரபிலிருந்து வருகிறது. யோசுவா நூலின்படி இச்சடங்கு ஏபால் மலையில் நடத்தப்படுவதாக பதிவுசெய்யப்பட்டுள்;ளது. ஒருசில அறிஞக்ஷிகளின் கருத்துப்படி இச்சடங்கு செக்கேம் என்னும் இடத்தில் நடத்தப்பட்ட உடன்படிக்கைப் புதுப்பித்தல் சடங்காக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. யோசுவா பிரிவு 24 இன் படி ஏபால் மலைக்கும் கெரிசிம் மலைக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள செக்கேம் என்னுமிடத்தில் யோசுவா உடன்படிக்கைப் புதுப்பித்தலைச் செய்கின்றாக்ஷி. இந்த மலையில் செதுக்காத முழுக்கற்களால் கட்டப்பட்ட ஒரு பீடம் உள்ளது. அங்கேதான் யோசுவா எரிபலிகளையும் நல்லுறவுப் பலிகளையும் ஆண்டருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கின்றாக்ஷி. மக்கள்முன் திருச்சட்டங்களை வாசிப்பது இச 27 வது பிரிவில் தரப்பட்டுள்ள கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதாக உள்ளது. இஸ்ரயேல் மக்களின் வாழ்க்கையில் முக்கியமான நேரமான இத்தருணத்தில் உடன்படிக்கைப் பேழையின் முன்னிலையில் பலிகள் ஒப்புக்கொடுத்து திருச்சட்டங்களுக்குச் செவிகொடுப்பது சிறப்பாக உள்ளது.

பயணம் தொடரும்,

அருட்பணி முனைவக்ஷி

ஆ.அலெக்ஸ் ஊஆகு

அருட்தந்தை.ராபர்ட்.
புனித.அடைக்கலமாதா ஆலயம், மறவபட்டி, திண்டுக்கல் மறைமாவட்டம்.

பாஸ்காக் காலம் 6ம் ஞாயிறு -05.05.2024

திருத்தூதர் பணிகள் 10/25, 26, 34,35, 44-48, 1 யோவான் 4/7-10, யோவான் 15/9-17

அன்புறவில் நாளும்

இறைமகன் இயேசு அன்பின் முழு வடிவமாய் திகழ்கின்றார். தன்னுடைய இறைத்தந்தையின் சொல்லிலும், செயலிலும், உறவிலும், அன்பிலும் ஒன்றர கலந்தவராய் இருக்கின்றார். இன்றைய வாசகங்கள் அதை நமக்கு தெள்ளத்தெளிவாய் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இயேசு தன்னுடைய வாழ்க்கை முறையைப்போலவே தன்னுடைய சீடர்களுக்கும் வாழ கற்பித்தார். அதனால் தான் சீடர்களை நற்செய்தி அறிவிக்க அனுப்பும்போது: நலம் குன்றியவர்களைக் குணமாக்குங்கள்: இறந்தோரை உயிர் பெற்றெழச் செய்யுங்கள்;;: தொழுநோயாளரை நலமாக்குங்கள்;: பேய்களை ஓட்டுங்கள் என்ற அன்புக் கட்டளைகளைத் தந்தார்.

இன்றைய முதல்வாசகத்தில் பரவசப்பேச்சு பேசும் பேதுரு திருமுழுக்கு தருகின்றார். இயேசுவிடம் இருந்து பெற்ற அன்புறவை மக்களுக்கு வெளிப்படுத்துகின்றார். வாழ்நாளெல்லாம் மக்கள் மீது அன்பு மழையைப் பொழிந்த இயேசு இறுதியாக தனது உயிரைத்தந்து அவர் உலக மக்கள் மீது கொண்டிருந்த அன்பின் ஆழத்தை உலக மக்களுக்கு உணர்த்தினார் என்பதையும் அன்புறவில் வளர்பவர்கள் கடவுளின் மக்கள் என்பதையும் இரண்டாம் வாசகம் எடுத்துக்கூறுகிறது. இப்படிப்பட்ட அன்புறவில் நாளும் வளர நாம் இன்றைய நாளிலே அழைக்கப்படுகின்றோம்.

சிறகடிக்க காத்திருந்து, சிறகுகள் முளைத்தவுடன், சிட்டாக பறக்கும்

பறவைகளாய் அல்லாமல், வேடன் கையில் சிக்கிய கூண்டுக்கிளிகளாக உறவுக்காக தன்னை சிறுமைப்படுத்தி வாழத்தெரிந்த இனம்தான் மனித இனம். மனிதர்களாக நாம் இந்த உலகில் தாயின் கருவிலிருந்து அடியெடுத்து வைக்கும் நம்மிடம் எதுவுமே இருப்பதில்லை. ஆனால் இறைத்தந்தை இயேசுவின் வழியாக நமக்கு அருளிய பெரும் செல்வம் நம்மோடு எப்பொழுதும் இருக்கும் அதுதான் அன்புறவு. அப்பேர்ப்பட்ட அன்புறவுக்காக தான் இன்றைய உலகமும் ஏங்கிப்போய் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த உலகம் உறவுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதனால்தான் நண்பர்கள் தினம், காதலர்கள்தினம், அன்னையர்கள்தினம் போன்ற கொண்டாட்டங்கள் புழக்கத்தில் உள்ளன. பழைய ஏற்பாட்டில், விடுதலைப்பயணம் (19:4) நாம் வாசிக்கின்றோம், நான் எகிப்திற்குச் செய்ததையும் கழுகுகளின் இறக்கைகளின் மேல் உங்களை ஏந்தி என்னிடம் வந்துசேரச் செய்ததையும், நீங்கள் காண்பீர்கள் என்ற இறைவன், இன்று இயேசுவின் உருவிலே என் அன்பில் நிலைத்திருங்கள் என்கிறார்.

ஒருகாலத்தில் எகிப்துநாட்டில் ஏழுஆண்டுகள் மாபெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இந்தப்பஞ்சத்தைப்பற்றி முன்னறிவித்த யோசேப்பை பார்வோன் மன்னன் எகிப்துநாட்டின் ஆளுநர் ஆக்கினான். யோசேப்பு வளமான ஏழு ஆண்டுகளில் களஞ்சியங்களைக் கட்டி தானியங்களைச் சேர்த்துவைத்தார். உலகம் முழுவதும் கொஞ்சம் பஞ்சம் பார்வோமன்னனை மக்கள் அண்டியபோது பார்வோமன்னன் தன்னை நாடிவந்தவர்களைப் பார்த்து யோசிப்பிடம் செல்லுங்கள என்றான். அப்படியே மக்கள் யோசேப்பிடம் செல்ல களஞ்சியங்கள் திறந்தன பஞ்சம் பறந்தோடியது. புதிய ஏற்பாட்டில் இறைவன் பல களஞ்சியங்களை அல்ல: ஒரேஒரு களஞ்சியத்தைக் காட்டினார். அந்தகளஞ்சியம் தான் இயேசுகிறிஸ்து இன்று இறைவனைப் பார்த்து எங்கள் வாழ்க்கையில் பஞ்சம் என்று சொல்பவர்கள் அனைவரையும் இறைவன் பார்த்து: அன்பு களஞ்சியமாகிய இயேசுவின் இதயத்தைத் திறங்கள்: உங்களுக்கு வேண்டியது கிடைக்கும்: உங்கள் பஞ்சம் தீரும் என்கிறார்.

இயேசு நம் ஒவ்வொருவருக்கும் சொல்லும் பாடம் இதுதான். அவர் தந்தையை அறிந்துகொண்டதுபோல நாம் அவரை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். நமக்கும் இறைவனுக்கும் இருக்கும் அன்புறவைப் போல பிறருக்கு அன்புகாட்டி அதே அன்புறவை உலக முடிவுவரை எடுத்துச் செல்லவேண்டும்.

–ஆமென்.

பாஸ்கா காலத்தின் ஆறாம் ஞாயிறு

தி.ப. 10 : 25,26,34,35,44–48,
1 யோவா. 4 : 7–10, யோவா 15 : 9–17

05-05-2024

பா. சேவியர்
மரியநாதபுரம்,
திண்டுக்கல்

திருப்பலி முன்னுரை

கடவுளுக்கு அஞ்சி நடந்து, நேர்மையாக செயல்பட்டு, ஒருவரையொருவர் அன்பு செய்து வாழ வரம் வேண்டி வருகை தந்துள்ள அன்பு இறை மக்களே, உங்கள் அனைவரையும் பாஸ்கா காலத்தின் ஆறாம் ஞாயிறு வழிபாட்டிற்கு அன்புடன் வரவேற்கிறேன்.

ஒருவர் பிறப்பாலோ, பணத்தாலோ, குல மேன்மையாலோ உயர்ந்தவரில்லை. கடவுளுக்கு அஞ்சி அவருக்கு ஏற்புடையதைச் செய்பவரே உயர்ந்தவர். அவரே கடவுளுக்கு உகந்தவர் என்ற கருத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளது இன்றைய வழிபாடு.

கடவுளின் ஒப்புயர்வற்ற அன்பு இயேசுவில் வெளிப்படுவதையும், அதே அன்பை இயேசு நம்மீது கொண்டிருப்பதையும், நாம் நமக்கு அடுத்திருப்பவருடன் அத்தகைய அன்பையே கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதையும் விளக்கிக் கூறி, அத்தகைய அன்பைச் சுவைக்க நம்மை அழைக்கிறது இன்றைய வார்த்தை வழிபாடு.

கடவுளின் அன்புதான் நம் வாழ்வின் ஊற்று. இந்த ஊற்றிலிருந்து பெருக்கெடுத்தோடும் அன்பில் நிலைத்திருக்கும் இயேசு, தனது அன்பு அனுபவத்தை நம்முடன் பகிர்ந்துகொள்கிறார். அவரது அன்பில் நிலைத்திருக்க அவர் நம்மை அழைக்கிறார்.

உண்மையான அன்பு என்பது வெறும் சொல்லல்ல அது செயல். இயேசுவின் வழியில் நடக்கும் நாம் அவரைப் போன்று ஒருவர் மற்றவரை அன்பு செய்து வாழ்பவராய், கருணை மனம் கொண்டவராய், இறைவனின் அன்பு மக்களாய் வாழ வரம் வேண்டி இத்திருப்பலியில் பங்கெடுப்போம்..

முதல் வாசக முன்னுரை

நூற்றுவர் தலைவன் கொர்னேலியு பேதுருவிடம் திருமுழுக்குப் பெற்றதன் மூலம் அவன் முதல் புறவினத்து கிறிஸ்தவன் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறான் என்பதை விளக்குகிறது இன்றைய முதல் வாசகம். கடவுள் மனிதரிடையே வேற்றுமை பாராட்டுவதில்லை, பாரபட்சம் பார்ப்பதில்லை என்பதை உரக்கச் சொல்லும் இவ்வாசகத்தைக் கவனமுடன் கேட்போம்.

இரண்டாம் வாசக முன்னுரை

இயேசுவைப் போல் நாம் ஒருவர் மற்றவரை அன்பு செய்கின்ற போது நமக்கு எத்தகைய கைமாறு கிடைக்கும் என்பதை அன்பின் அடையாளமாக விளங்கும் திருத்தூதர் யோவான் விளக்குகிறார். அன்பு என்ற சொல் பத்து முறைப் பயன்படுத்தப்படும் இக்குறுகிய வாசகத்தைக் கவனமுடன் கேட்போம்.

மன்றாட்டுகள்

1) அருட்கொடைகளை வாரி வழங்கும் அன்பு இறைவா, உம்மால் தேர்வு செய்யப்பட்ட எம் திருத்தந்தை உட்பட்ட அனைத்து அருட் பணியாளர்களையும் அனைத்துத் தீங்கிலிருந்தும் விடுவித்துக் காப்பாற்றும். இயேசுவின் குரலுக்கு செவி சாய்த்து, அவர் காட்டிய பாதையில் அவர்கள் பயணிக்கத் தேவையான ஆற்றலையும் அருளையும் பொழிந்தருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

2) நீதியையும் நேர்மையையும் நிலைநாட்டும் அன்பு இறைவா, எம்மை ஆளும் தலைவர்களையும் அதிகாரிகளையும் நிறைவாக ஆசீர்வதியும். அவர்கள் மக்கள் நலன்களையும் இயற்கைச் செல்வங்களையும் பாதுகாத்து, மக்கள் அனைவரும் ஒரே சமூகமாக வாழ்ந்திடும் வகையில் உழைத்திடத் தேவையான ஞானத்தையும் ஆற்றலையும் தந்தருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

3) அறுவடையின் நாயகனே இறைவா, இறை அழைத்தலின் மேன்மையை, குருத்துவத்தின் உயர்வை, நற்செய்திப் பணியின் தேவையை இன்றைய இளைஞர்கள் நன்கு உணர்ந்து, திருத்தூதர்களைப் போல் சீடத்துவ வாழ்வைத் தேர்ந்தெடுத்து திருச்சபையின் பணிகளைத் தொடர உம் ஆசியையும் அருளையும் பொழிந்தருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

4) குடும்பங்களின் பாதுகாவலரான எம் இறைவா, எம் குடும்பங்களில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் கருத்து வேறுபாடுகளின்றி மனச் சமாதானத்தோடும் ஒற்றுமையோடும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்தும் வாழவும், அன்பையே அடித்தளமாகக் கொண்டு செயல்படவும் வரமருள வேண்டுமென்று இறைவா உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

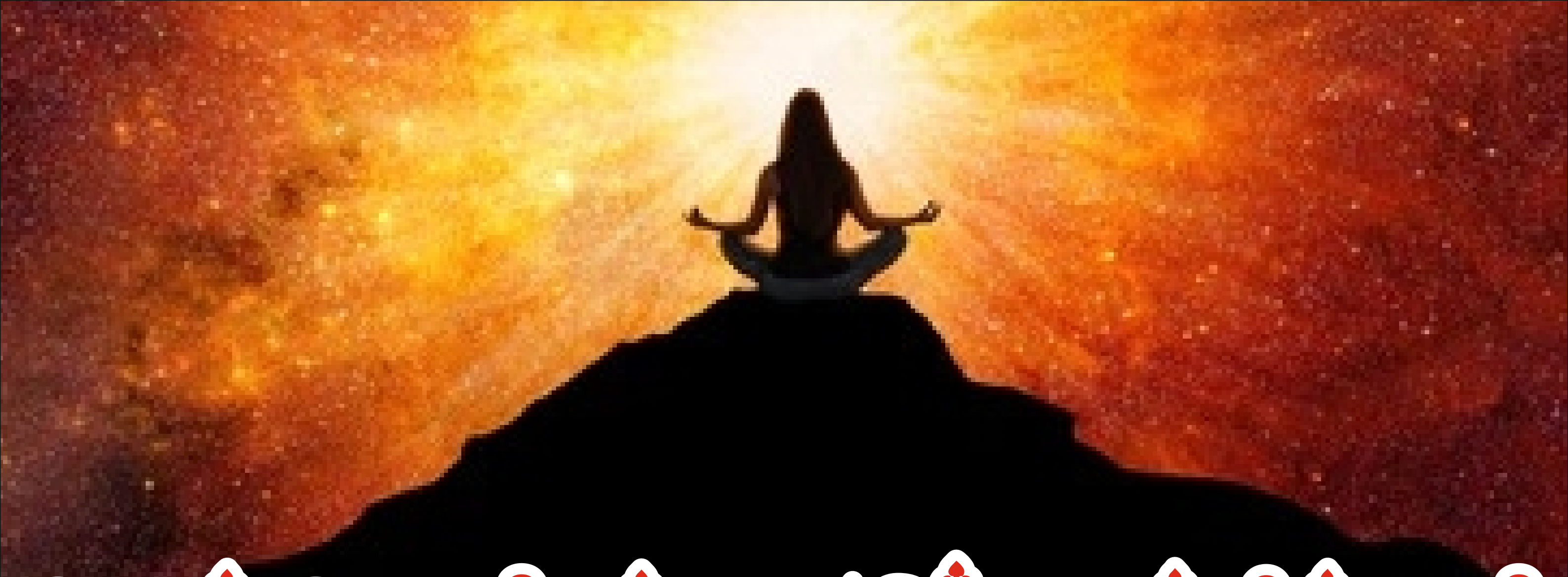

பொன் மொழிகள் காட்டும் வாழ்வின் வழி

பாசமில்லாதவரிடம் கோவத்தைக் காட்டாதீர்கள்
கோவத்தின் காரணத்தை அவர்களால் புரிந்துகொள் முடியாது

மிகச் சிறந்த போர்க்கலை என்னவென்றால்
போரிடாமல் எதிரியைப் பணிய வைப்பதுதான்

எதிரிகளை வெல்வதற்கான சூத்திரத்தைத், தந்திரத்தை
எதிரிகள் நமக்குக் கற்றுத்தரமாட்டார்கள்.

எதிரி தவறு செய்யும்போது அவர்களைத் தொந்தரவு செய்யாதீர்கள்.
அவர்களின் அழிவில் மும்முரமாய் இருக்கிறார்கள்.

முழுநிறைவாய் இருப்பதைவிட
உண்மையாய் இருப்பது உயர்ந்தது

அறவழியில் வரும் அனைத்தும் துன்பம் தராது

ஒரு நன்மையைச் செய்தால் ஆயிரம் நன்மையைக் கொண்டுவரும்
செய்யும் ஒரு தீமை ஆயிரம் தீமைகளைக் கொண்டுவரும். ...யூதப் பழமொழி

உருப்பட வேண்டுமெனில் உருப்படியானதைச் செய்யவேண்டும்
உருப்படாதவற்றில் கவனம் போனால் எதுவும் உருப்படாது

உண்மை கவனிக்கப்படாவிட்டாலும் அது அழியவே அழியாது

மனித மனம் இலவசமாய் பெறும் எதையும் மதிக்காது
உண்மையான அன்பையும்கூடத்தான்

சங்க இலக்கியச் சுவை

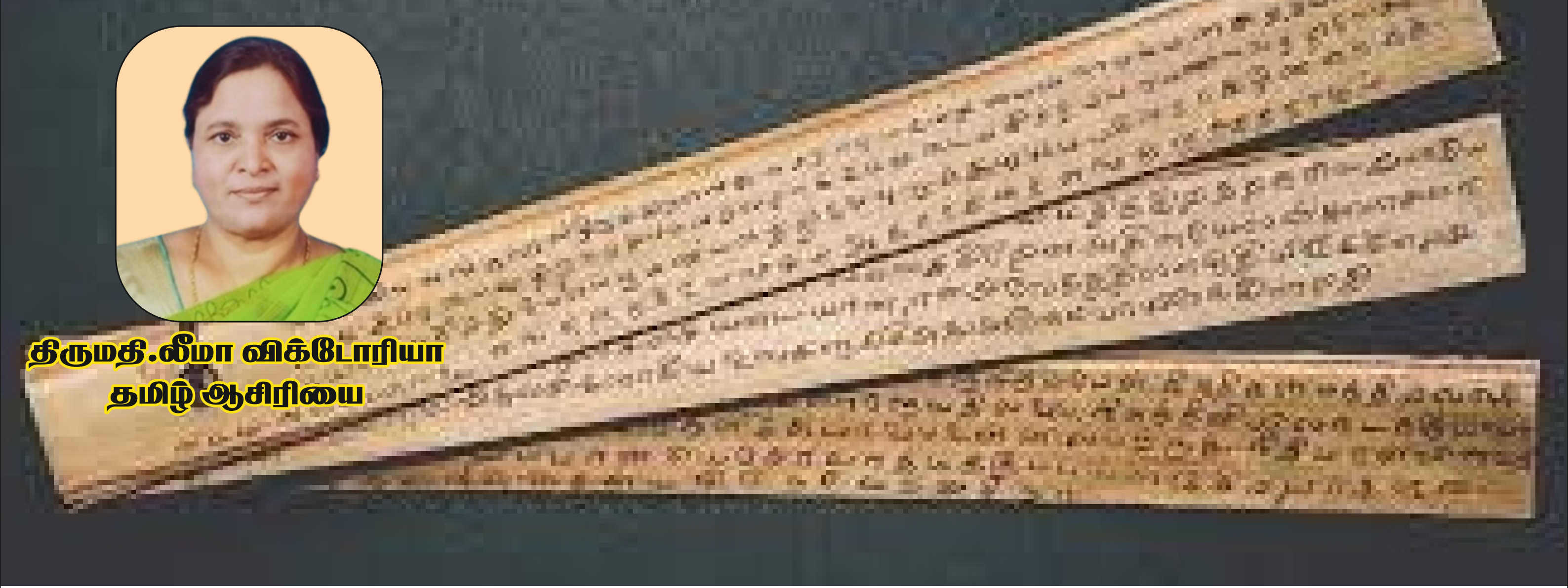

திருமதி.லீமா விக்டோரியா
தமிழ் ஆசிரியை

மறக்குடி முதியாள்.

தொல்காப்பியர் காலத் தமிழ்ப் பெண்மணிகள் தனியாகப் போர்க்களம் சென்று பிணக்குவியல்களைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்து அப்பிணங்களுக்கு இடையே இறந்து கிடக்கும் தன் வீர மைந்தரையும், கணவரையும் தேடி எடுத்து அவர்கள் மார்பிலும் முகத்திலும் உள்ள விழுப்புண்களைக் கண்டு களித்து மீண்டனராம். பகலிலேயன்றி இரவிலும் அம்மறக்குடி மகளிர் போர்க்களம் சென்று பிணக்குவியலைக் கலைத்துத் தம் கணவர் உடலைத் தேடி எடுத்தனராம்! என்னே அவர்தம் தறுகண்மை!(வீரம்)

ஒரு நாள் காலையில் போர் முரசு முகிலென முழங்கிற்று. வாள் வீரரும், வேல்வீரரும் தெருவில் வரிசை வரிசையாகச் சென்றனர். யானைகளும், குதிரைகளும் அழகிய தேர்களும் அணி அணியாகச் சென்றன. ஒரு வீரத்தாய் தெருவில் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த தன் சிறுவனைக் கூப்பிட்டாள். அவன் ஓடி வந்தான்.

குழந்தாய், பகைவர் நம் நாட்டின் மேல் படையெடுத்து வந்துள்ளனர். நாட்டில் போர் நடக்கிறது. அவர்களெல்லாம் வாளையும், வேலையும் ஏந்திக்கொண்டு தம் கடமையைச் செய்யச் செல்கின்றார்கள். நம் தாய் நாட்டுக்குக் கேடு சூழ்ந்துள்ளபோது நாம் நம் கடமையைச் செய்ய வேண்டாமா? நாட்டுத் தொண்டு செய்வது தானே நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரின் இன்றியமையா முதற்கடமை. நாடு வாழ நாம் வாழ்வது தானே முறை என்றதும் அச்சிறுவன் நான் போருக்குச் செல்கிறேன் அம்மா. மறத்தமிழர் வழிவந்த என்னை வாளும், வேலும் என்ன செய்யும்? வாளையும், வேலையும் கண்டு அஞ்சுபவன் ஓர் ஆண் பிள்ளையா? நான் யார் பெற்ற பிள்ளை என்பதை நீ

மறந்து விட்டு பேசுகிறாய் என்றான்.

உடனே அவள் தாய் என் மரபை விளக்க வந்த மாணிக்கமே! நீ அஞ்சாத நெஞ்சுடைய ஆண் பிள்ளைதான். ஆனாலும் நீ சிறு பிள்ளை அல்லவா? என்றாள்.

நான் சிறுபிள்ளையாய் இருந்தால் என்ன? போர்க்களம் சென்றறியாத என் போன்ற மரக்குடி சிறுவர்கள் போர்க்களம் சென்று வீரப்போர் புரிவர். அப்பிள்ளைகள் செய்யும் அவ்வீர செயல் ‘பிள்ளை நிலை‘ என்னும் துறையாகும் என்கின்றார் தொல்காப்பியர். நான் ஏன் ‘பிள்ளை நிலை‘ என்னும் துறைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கக் கூடாது? நம் அரசனான பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் என் போல சிறுவனாக இருந்தபோது தலையாலங்கானம் என்னும் இடத்தில் நடந்த போரில் பகைவரை வென்று அதனால் ‘தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்‘ எனப் பெயர் பெற்றான் என்று வீர வரலாற்றை நீங்கள் எனக்கு சொல்லவில்லையா? நான் அவன் நாட்டு குடிமகன் அல்லனோ? எடு வேலை என்றான்‘

என் செந்தமிழ் செல்வமே! உன் வீர உரை என் மனக்குறையை மாற்றி விட்டது என மகனை இறுகத் தழுவி முத்தங்கள் தந்து எண்ணெய் தடவி, விரிந்து சுருண்டு கிடந்த தலைமையிரை வாரி முடித்து பூச்சூடி பொட்டிட்டு வெள்ளுடை உடுத்தி மறுபடியும்இ என் கண்ணே நம் நாட்டுக்கு நலிவு செய்யும் பகைவரை புறம் கண்டு வெற்றி வீரனாக மீள்க என வாழ்த்தி வேலைக் கையில் கொடுத்தாள் அவ் வீரத்தாய். வேலை வாங்கித் தோளில் வைத்துக்கொண்டு புன் சிரிப்புடன் புலிக்குட்டி போல போர்க்களம் நோக்கி நடந்தான் அவ் வீரச் சேய்.

இவ்வீரக் காட்சியைக் கண்டு களித்த வண்ணம் தெருவில் நின்று கொண்டிருந்த குதிரை வீரன் ஒருவன், அம்மா என்ன இது? 10 ஆண்டு கூட நிரம்பாத இச்சிறுவனையா போருக்கு அனுப்புவது? உன் நாட்டுப்பற்றுக்கு எல்லையே இல்லை போலும்! என்று வியந்தான். ஐயா முதல் போரில் பெரிய யானைப் படையை வென்று வெற்றி வீரனாக என் அண்ணன் இறந்து விட்டார். இரண்டாவது நடந்த போரில் பகைவர்கள் கவர்ந்துச் சென்ற பெரிய ஆநிரையை மீட்டு இவன் தந்தை ஆங்கு இறந்து விட்டார். எங்கள் குடும்பத்தில் இருப்பவர் இனி நாங்கள் இருவரும் தான். எங்கள் தாய் நாட்டுக்கு நாங்கள் எங்கள் கடமையை செய்ய வேண்டாமா? இவனையும் அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்றாள்.

தொடரும்...

லீமா விக்டோரியா
தமிழ் ஆசிரியை.

திருக்குறள் வழங்கும் சமூக நெறி

குறள் 94

துன்புறூஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறூஉம் இன்சொ லவர்க்கு

குறள் விளக்கம்

யாரிடத்திலும்; இ;னபுறத்தக்க இன்சொல் வழங்குவோர்க்குத் துன்பத்தை மிகுதிபடுத்தும் வறுமை என்பது

சிந்தனை

ஒருவர் சாலையோரத்தில் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். சிலரை அவர் அணுகும்போது சிலர் முகம் சுழிப்பர். சிலர் கடின வார்த்தைகளை பேசுவர். சிலர் பழைய மற்றும் கிழிந்த பணத்தை தருவர். சிலர் நன்மனதுடன் உதவுவர். ஒரு நாள் டால்ஸ்ட்ராய் அவரை சந்தித்தபோது ஏதாவது கிடைக்கும் என்று அவர் அவரை அணுகினார். அப்பொழுது டால்ஸ்ட்ராய் தனது பர்ஸில் தேடியபொழுது அதில் ஒன்றுமில்லை. உடனே, சகோதரரே உம்மிடம் தருவதற்கு ஒன்றுமே இல்லையே என்றார். அதற்கு அந்நபர் தாங்கள் சொன்ன இனிமையான இந்த வார்த்தைகளே எனக்குப்போதும் என்றார்

இன்முகத்துடன் இருப்பவர்களெல்லாம் மகிழ்வுடன் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. பொருளாதார வறுமையில் இருப்பவர்கள் அல்ல. நண்பர்கள் வறுமையில் உள்ளவர்களிடமும் மகிழ்ச்சி இராது. இன்சொல் கொண்டவர்கள் நண்பர்களைக் கொண்டிருப்பர். அவர்கள் பொருளாதார வறுமையில் இருந்தாலும் அது அவர்களை மிகவும் பாதிக்காது. அவர்கள் அந்நிலையிலும் நிறைவுடனும் மகிழ்வுடனும் இருப்பர்.

பரிசுத்த வேதத்தில், வறுமை தீயது என இறைப்பற்றில்லாதோரே கூறுவர் என்கிறது சீஞா 13:4. மேலும் வறுமையினால் பாவம் செய்வதினின்று தடுக்கப்படுவோர் உண்டு. அவர்கள் மனவுறுத்தலின்றி ஓய்வு கொள்வார்கள் என்கிறது சீஞா 20:21.

இன்சொல்லும் இனிய நண்பர்களும் இருக்கின்ற பொழுது வறுமை என்பது எவ்வித பாதிப்பையும் ஏற்படுத்த இயலாது.

அருட்சகோதரி.ஜெஸிந்தா ஜான்சன்.fspm